နေ့စွဲ – ၂၂. ၅. ၂၀၁၁

အပိုင်း(၄) ပဋိညာဉ်နှင့်ကယ်တင်ခြင်း(The Covenant and Salvation)

ပဋိညာဉ်၏သဘောသဘာဝ(The Nature of the Covenant)

ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာအဘယ်နည်း? ကျမ်းစာက ထိုစကားလုံးကို မကြာခဏဖော်ပြသည်၊ ထို့ကြောင့် ကျမ်းစာက ဘာကို ပြောသနည်းဆိုသည်ကို သိရန် အရေးကြီးလှပါသည်။

အများစုက ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာ ကန်ထရိုက်စာချုပ်တခု (သို့) သဘောတူညီချက်တရပ်ဟု အနက်ဖွင့်ကြသည်။ သူတို့က ဘုရားသခင် လူသားနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် လူသားတို့အချင်းချင်းပြုကြသောပဋိညာဉ်နှင့်သဘောတူသည်ဟု ပြောကြသည်။ ဥပမာ ဣဇက်နှင့်အဘိမလက်တို့ကြားချုပ်ဆိုသော သဘောတူညီချက်ပဋိညာဉ်မျိုးဟု ပြောတတ်ကြသည် (ကမ္ဘာ ၂၁း၃၇–၃၂)။ ထိုသို့သော ပဋိညာဉ်တွင် တာဝန်အမျိုးမျိုး၊ ကတိပေးခြင်းများ၊ ချိုးဖေါက်ကပြစ်ဒါဏ်ခတ်ခြင်းများ ပါဝင်သည်ဟုဆိုကြသည်။

ထိုသို့သောပဋိညာဉ်မျိုးကို အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့၊ ဘက်နှစ်ဖက်က ပြုကြလေ့ရှိသည်၊ တည်မြဲဖို့ နှစ်ဖက်လုံးတွင်မှီနေရသည်၊ တဖက်ဖက်ကဖေါက်လျှင် ပဋိညာဉ်ပျက်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် အာဒံသည် ဘုရားသခင်နှင့် မူလပထမ ပဋိညာဉ်ပြုသောအဖွဲ့ဖြစ်သည်၊ သို့သော် ယျှုတွင် အာဒံ ပဋိညာဉ်မှကျဆုံးသွားပြီ၊ ခရစ်တော်က သူ့ကိုအစားထိုးသည်ဟု ပြောတတ်ကြသည်။

ဘုရားသခင် လူသားနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် ထိုသို့သောပဋိညာဉ်မျိုး မဟုတ်ပါ။ လူသည် အသက်ရှင်သောဘုရားသခင်နှင့် ထိုသို့သောပဋိညာဉ် ပြုနိုင်သောအဖွဲ့(ပါတီ)တခု မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၍ လူသည် ဖန်ဆင်းခံမျှသာဖြစ်၍ပင်။ သူ၏ဖြစ်တည်ခြင်းအတွက်ပင် ဘုရားသခင်အပေါ် တည်မှီနေရသူဖြစ်သည်။ ထိုသို့သောဖန်ဆင်းခံသည် သူ့အပေါ်ချမှတ်ထားပြီးဖြစ်သောတာဝန်ဝတ္တရားမှအပ ထိုသို့အထူးတလည်လုပ်ယူရသောသဘောတူညီချက်မျိုးကို လုပ်နိုင်သူ မဟုတ်ပါ။ ဖန်ဆင်းခံသည် ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် ကန်ထရိုက်လုပ်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။

ထို့အပြင် လူသားက မိမိ၏အလုပ်အားဖြင့်ပဋိညာဉ်တခုကို တည်ထောင်လျှက် (သို့) အချို့သောစည်းကမ်းများကို လိုက်နာလျှက် ဘုရားသခင့်ရှေ့တွင် ထိုက်တန်မှုတစုံတရာကို မရရှိနိုင်ပါ။ သူလုပ်ရမည်များအားလုံးကို လိုက်နာပြီးလျှင်ပင်၊ သူသည် ဘာအမြတ်အစွန်းကိုမျှ လုပ်မပေးသေးသော အစေခံမျှသာဖြစ်နေပါသေးသည် (လုကာ ၁၇း၁၀)။ တချို့ကသင်ပေးသလို၊ လူသည် ပဋိညာဉ်အတွင်း၌ ထာဝရအသက်ကို ထိုက်တန်စွာရရန် မလုပ်နိုင်ပါ။ ထာဝရအသက်သည် ကောင်းကင်မှလာသောသခင်ဖြစ်သည့် ကျွန်တော်တို့၏သခင်ယေရှုခရစ်ထံမှသာ ရောက်လာနိုင်ပါသည် (၁ကော ၁၅း၄၇–၄၈)။

ကျမ်းစာက ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာ သဘောတူညီချက်မဟုတ်ဟု သင်ပေးပါသည်။ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်နှင့်သူ့လူများအကြား ခရစ်တော်ဖြင့်ရှိသည့်ဆက်နွယ်မှု (သို့) အစိုးရတော်မူစွာတည်ထားသော တုတ်နှောင်/နှောင်ဖွဲ့မှုဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်သည် ဘုရားသခင်က ကျမ်းစာတွင် မိမိ၏ပဋိညာဉ်ကိုပြောပြသည့်အခါတိုင်း ထပ်ခါထပ်ခါသုံးသော စကားစုဖြင့် ထင်ရှားနေပါသည် "ငါသည် သင့်ဘုရားဖြစ်မည်၊ သင်သည် ငါ့လူစုဖြစ်မည်၊" (ကမ္ဘာ ၁၇း၈၊ ထွက် ၆း၇၊ ၂ကော ၆း၁၆၊ ဗျာ ၂၁း၃)။

ထိုစကားစုကို အနည်းငယ်မှသာပြောင်းလျှက် ပဋိညာဉ်ဖေါ်မြူလာ(ပုံသေနည်း)သဖွယ် ကျမ်းစာတအုပ်လုံး၌ တွေ့ရပါသည်။ ထိုစကားစုကိုသုံးသောကျမ်းပိုဒ်သည် ပဋိညာဉ်အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ထံပြောနေကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

အခြားသောကျမ်းပိုဒ်များမှာ လုံးဝပြောင်းလဲခြင်းမရှိဘဲ သုံးသည်ကိုတွေ့ရပါသည်၊ အချို့တို့မှာ ကမ္ဘာ ၅း၂၂–၂၄၊ ၆း၉၊ ၁၈း၁၇–၁၉၊ ဆာလံ ၂၅း၁၄၊ ယော ၁၇း၂၃၊ ယာကုပ် ၂း၂၃၊ ၁ယော ၁း၃ တို့ဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်အားလုံးက ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်က သူ၏လူများ၌ သခင်ယေရှုခရစ်တော်၏ကယ်တင်ခြင်းအလုပ်များကြောင့် ကျေးဇူးတော်သက်သက်အားဖြင့်သာ တည်ထားတော်မူသော ကောင်းချီးနှင့်ပြည့်နေသည့်မိသဟာယဖွဲ့ခြင်း၊ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောနေကြပါသည်။

ထိုသို့သောဆက်နွယ်မှုကို ဘုရားသခင်သည် အစိုးရတော်မူစွာ တည်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆက်နွယ်မှုကို သူကပြုလုပ်သည်၊ သူက အာမခံပါသည်။ မည်သည့်ပုံစံနှင့်မျှ ပဋိညာဉ်သည် လူသားအပေါ် ဒုတိယပါတီအဖြစ် တည်မနေပါ။ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ ရာနှုန်းပြည့် ဘုရားသခင်၏အလုပ်ဖြစ်သည်၊ ရာနှုန်းပြည့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ဆိုလိုသည်မှာ မထိုက်တန်သောမျက်နှာသာပေးမှုဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပဋိညာဉ်သည် အမြဲတမ်း ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်သာဖြစ်ပါသည်။

အာဒံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်(The Covenant with Adam)

ကျမ်းစာတွင် အာဒံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်ဟု ရှင်းရှင်းကလေးပြောသောကျမ်းပိုဒ် တပိုဒ်သာရှိပါသည်၊ ဟောရှေ ၆း၇ ဖြစ်သည်၊ "သူတုိ႔သည္ အာဒံကဲ့သုိ႔ ပဋိညာဥ္ကို လၽြန္က်ဴးၾကၿပီ။ ေနရင္းအရပ္၌ ငါ့မွသစၥာကုိ ဖ်က္ၾကၿပီ။" (အချို့ကျမ်းစာတွင် 'အာဒံ'အစား 'လူ တို့'ဟုသုံးတတ်ကြသည်၊ ဟီဗရူးစာတွင် ထိုစကားနှစ်လုံးသည် အတူတူဖြစ်သည်)။

ထိုအာဒံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် သီးခြားပဋိညာဉ်မဟုတ်ပါ၊ ထာဝရကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်ကို ပထမဆုံးဖွင့်ပြသော ပဋိညာဉ်သာဖြစ်ပါသည်။ ပဋိညာဉ်သည် ထာဝရဖြစ်လျှင် တခုတည်းသာရှိပါမည်၊ အာဒံသည်လည်း ထိုအထဲတွင် ပါရပါမည်။

ထိုပထမဆုံးပေါ်ပြသောပဋိညာဉ်တွင် ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာအဘယ်နည်းဆိုသောမေးခွန်းကို သေချာစွာအဖြေပေးပါသည်။ ၎င်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သူ့လူများ၏ဘုရားဖြစ်သောသူငယ်ချင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပြနေပါသည်၊ ကောင်းချီးနှင့်ပြည့်ဝသော မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းဖြင့် သူတို့ထံအတူနေသည်။ ထိုပဋိညာဉ်အားပထမဖွင့်ပြခြင်းတွင် ဘုရားသခင်က လူသည် ပဋိညာဉ်အတွင်း၌ မည်သည့်တာဝန်များရှိကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။ တာဝန်မှာ လူသည် ကျေးဇူးတင်စွာအသက်ရှင်ရမည်၊ ထိုက်တန်မှုရရန်မဟုတ်၊ နာခံခြင်းဖြင့် နေထိုင်ရမည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။

၎င်းသည် တခုတည်းသောပဋိညာဉ်ကို ပေါ်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အာဒံအပြစ်ပြုပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်ကြပြန်ကြောင်းကို ကျမ်းစာက ပြောပြခြင်းဖြင့် ရှင်းနေပါသည် (၂ကော ၅း၁၈–၂၁)။"ပြန်လည်သင့်မြတ်ခြင်း" ဆိုသောစကားလုံးသည် ပဋိညာဉ်စကားလုံးအစစ်ဖြစ်သည်၊ ထိုစကားလုံးက ရှိခဲ့ဘူးသောမိတ်သဟာယကိုသာမက၊ ထိုမိတ်သဟာ ယသည် ပျက်သွားခဲ့သော်လည်း၊ လုံးလုံးတော့ပျက်မသွားဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ပြောပြနေပါသည်။ ပြန်လည်သင့်မြတ်ခြင်းဆို သည့်စကားကို ယခင်ရှိခဲ့ဘူးသောဆက်နွယ်မှု လုံးလုံးပျက်မသွားသေး ဆိုသည့်အခါတွင်မှ သုံး၍ရပါသည်၊ ၎င်းကို နဂိုအတိုင်းပြန်ရှိ စေသည်၊ အသစ်ပြန်စသည် ဆိုသည့်အခါမျိုးတွင်မှ သုံး၍ရပါသည်။

ထိုသို့မဟုတ်လျှင် ဘုရားသခင်သည် အတော်စိတ်ပျက်သွား၍၊ စိတ်ပြောင်းသွားပြီဟု ပြောရတော့မည်ဖြစ်သည်။ သူ၏ပထမပဋိညာဉ်နှင့်ရည်ရွယ်ချက်သည် ကျဆုံးသွားပြီ၊ ပျက်စီးသွားသည်၊ မဖြစ်မနေ အသစ်ပြန်စရတော့မည်၊ ပြောင်းပစ်ရတော့မည်ဟု ပြောရတော့မည်ဖြစ်သည်။ (ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဘုရားသခင်သည် မပြောင်းလဲသောဘုရားဖြစ်သည်၊ သူ့ကို ဘာကမှမရှုံးစေနိုင်ပါ)။

အပြစ်ထဲမကျဆုံးခင် အာဒံနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်သည် မည်သို့ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်ဖြစ်နိုင်ရသနည်း? ကျေးဇူးတော်ဆိုသည်မှာ မထိုက်တန်သောမျက်နှာသာပေးမှုဖြစ်ကြောင်း သတိရရမည်။ အာဒံဖြစ်ခဲ့သောဖြစ်တည်မှု၊ သူ့ထံရှိခဲ့သည်များအားလုံးတို့သည် ဘုရားသခင်၏မထိုက်တန်သောမျက်နှာသာပေးမှုကြောင့်သာရခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင်က သူ၏ပဋိညာဉ်ကို အာဒံ့ထံပြုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ အာဒံ့အနေနှင့် မည်သည်ကိုထိုက်တန်ရန် လုပ်ရပါဦးမည်နည်း? မိမိ၏ဖြစ်တည်မှုတခုလုံးကိုပင် ဘုရားသခင့်ထံ တည်မှီနေခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ၊ အာဒံ့အနေနှင့် ထိုက်တန်မှုတစုံတရာရရန် ဘုရားရှေ့တွင် မည်သို့နေနိုင်ပါမည်နည်း?

အာဒံ၏ကျဆုံးမှုအားဖြင့်ပဋိညာဉ်ပျက်မသွားဖို့ အာမခံခြင်း၊ ပဋိညာဉ်ဆက်ဆံရေးကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းခြင်းဆိုသည်မှာလည်း ကျေးဇူးတော်သက်သက်ဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ အာဒံအပြစ်ထဲကျဆုံးသည်နှင့်ချက်ချင်း ဘုရားသခင်သည် သူ့ထံလာပါသည်၊ နတ်ဆိုးနှင့်အမျိုးသမီး(ဧဝ)အကြားတွင် ရန်လိုမှုကို ထားလိုက်ပါသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် မိမိနှင့်အာဒံအကြား ပဋိညာဉ်ဆက်ဆံရေး မိတ်ဆွေဖြစ်မှုကို အသစ်တဖန်ပြန်ရှိစေပါတော့သည် (ကမ္ဘာ ၃း၁၅)။ ကျွန်တော်တို့၏ "ပထမဆုံးမိဘများ"က နတ်ဆိုးနှင့်သူငယ်ချင်းဖြစ်ရေးကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသော်လည်း၊ သူတို့ကို မိမိ၏ပိုင်အဖြစ် ရွေးချယ်တော်မူသောဘုရားသခင်က ၎င်းတို့ စာတန်၏သူငယ်ချင်းများအဖြစ် ဆက်၍အသက်ရှင်ကြရန် ခွင့်မပြုပါ။ မိမိ၏ပဋိညာဉ်သည် ၎င်းတို့ထံ၌ ဆက်လက်တည်ရှိမည့်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို တိရိစ္ဆာန်သရေဖြင့် ဖုံးအုပ်တော်မူပါသည်၊ နောက်လာမည့်ခရစ်တော်ကို ညွှန်ပြနေသည့်ပထမဆုံးသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို သူကိုယ်တိုင်က ပေါ်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

မိမိလူများနှင့်ဆက်ဆံသည့် ဘုရားသခင်၏ဆက်ဆံရေးသည် အမြဲတမ်း ကျေးဇူးတော်ဖြင့်သာဖြစ်ပါသည်။ ထာဝရဘုရားသခင် ကျွန်တော်တို့နှင့်ဆက်ဆံဖို့ရန် ထိုအခြေခံမှလွဲ၍အခြားအခြေခံသည် မရှိနိုင်ပါ။

နောနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်(The Covenant with Noah)

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာ၏ခြားနားသောပဋိညာဉ်များသည် တကယ်တမ်းတွင် တခုတည်းသောကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်ကို ခြားနားသောဖွင့်ပြချက်များဖြင့် ပေါ်ပြနေခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ပဋိညာဉ်ဆိုသည်မှာ ထာဝရဖြစ်သဖြင့် တခုတည်းသာရှိပါသည် (ကမ္ဘာ ၁၇း၇)

ထိုသို့သောဖွင့်ပြချက်များတခုစီတိုင်း၌ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ကျေးဇူးတော်ပဋိညာဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ အသစ်သော၊ အံ့ဩစရာကောင်းသောအကြောင်းကို ပြသနေပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် အာဒံနှင့်ပြုသောပထမဆုံးပဋိညာဉ်တွင် ဘုရားသခင်က သူ့ပဋိညာဉ်သည် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဖြစ်မှုပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြပါသည်။

အာဒံပြီးနောက်၊ ပဋိညာဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ကြီးသောဖွင့်ပြချက်ကို နောဇထံတွင်တွေ့ရပါသည်။ ထိုဖွင့်ပြချက်တွင် ဘုရားသခင်က သူ၏ပဋိညာဉ်သည် စကြာဝဠာတလောကလုံးနှင့်ဆိုင်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုနေရာတွင် ဘုရားသခင်က သူ၏ပဋိညာဉ်သည် ဖန်ဆင်းခြင်းတလောကလုံးကို လွှမ်းခြုံကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုပဋိညာဉ်သည် လူနှင့်သာပြုသည်မဟုတ်၊ "အသက်ရှင်လှုပ်ရှား၊ သွားလာသောသတ္တဝါအားလုံး"တို့နှင့်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည် (ကမ္ဘာ ၉း၁၅)။ ၎င်းသည် နေ့/ညနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်ဖြစ်သည် (ယေ ၃၃း၂၅)။ ထို့ကြောင့် တလောကလုံးနှင့်ဆိုင်သည့် ထိုပဋိညာဉ်သည် ရှိသမျှလူတယောက်မကျန်နှင့်ပြုသော

ပဋိညာဉ်တော် မဟုတ်ပါ၊ သို့သော် မည်သည်ကိုမျှ ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ အားလုံးကိုလွှမ်းခြုံသောပဋိညာဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့သို့ဖြင့် အဆုံးတွင် ဖန်ဆင်းထားခြင်းတစုမကျန်သည် ကောင်းကင်သစ်မြေကြီးသစ်၌ အသစ်တဖန်ပြန်ရှိနိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

ထိုပဋိညာဉ်ကို သက်တန့်အားဖြင့် ကိုက်ညီလှစွာ သင်္ကေတပြုထားပါသည်၊ သက်တန့်သည် ဖန်ဆင်းခြင်းတလောကလုံးကို ပေါင်းမိုးသဏ္ဌာန်ဖြင့်တလောကလုံးကို လွှမ်းခြုံနေပါသည်။ ထိုပဋိညာဉ်သည် ကောင်းကင်သစ်မြေကြီးသစ်တွင်မှ အလုံးစုံပြည့်စုံလာမည်ဖြစ်သည်။ ဤပဋိညာဉ်တွင် ဖန်ဆင်းခံသတ္တဝါတို့လည်း "ပျက်ဆီးယိုယွင်းခြင်းအောက် ကျွန်ခံနေရသောဘဝမှ ဘုရားသခင့်သားသမီးတို့၏ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိလှသောလွတ်မြောက်ခြင်းသို့ ကယ်လွှတ်ခံရမည်၊" (ရောမ ၈း၂၁)။

ထိုပဋိညာဉ်အကြောင်း ဖွင့်ပြချက်ကို နောခေတ်တွင်ပေးခဲ့သည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်သည် ဘုရားသခင်က တကမ္ဘာလုံးကို ရေလွှမ်းခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးပြီးစအချိန်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်က သူ၏တရားစီရင်ခြင်း၌၎င်း၊ နောထံပြုသော ပဋိညာဉ်အားဖြင့်၎င်း သေချာစွာပြောပြသည်မှာ ထိုအချိန်က ကမ္ဘာကြီးအားဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်းသည်၎င်း၊ နောက်နောင် ထပ်၍ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၎င်း ကမ္ဘာကြီး၏အဆုံးသတ်မဟုတ်ပါ၊ သန့်စင်ပစ်ခြင်းသာဖြစ်သည်၊ အသစ်တဖန်ပြန်အစပျိုးမှုသာဖြစ်သည် ဆိုသည့်အကြောင်းကိုဖြစ်ပါသည်။ အဆုံးသတ်ချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ဤကမ္ဘာကြီးအား မီးနှင့်ဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်း ထို့အတူပင်ဖြစ်ပါ မည်။

ထို့ကြောင့် ကျမ်းစာက ဘုရားသခင်၏ရည်ရွယ်ချက်အကြောင်းပြောသည့်အခါ တကမ္ဘာလုံး၊ တလောကလုံး ဆိုသည့်စကားလုံးများကို သုံးရခြင်းဖြစ်ပါသည် (ယော ၁း၂၉၊ ၃း၁၆၊၁၇)။ ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါတစုမကျန်၊ လူသားတယောက်မကျန် ပါမည်မဟုတ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကမ္ဘာကြီးသည် အဆုံးတွင် ကယ်တင်ခံရမည်၊ ကယ်လွှတ်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုကိစ္စသည် ဖြစ်ကိုဖြစ်ရပါမည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို မည်သည်ကမှ ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ခံမည်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် လူသားက သူ့အပြစ်ဖြင့် မိမိ၏ဘုန်းကျက်သရေအတွက် ဖန်ဆင်းထားသော ကမ္ဘာကြီးကို အစိုးခံမည်မဟုတ်ပါ။ သူ၏ကမ္ဘာကြီးကို ကယ်တင်မည်သာဖြစ်ပါသည်။

ဤအကြောင်းအရာများအားလုံးကိုသိထားခြင်းသည် ဟေရှာ ၁၁ ကဲ့သို့သောကျမ်းပိုဒ်မျိုးကို နားလည်ရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ထိုသို့သောကျမ်းပိုဒ်မျိုးကိုဖတ်လျှက် အချို့က သခင်ယေရှုပြန်မလာမှီ မြေကြီးပေါ်တွင် အပြစ်၏အကျိုးသက်ရောက်မှုအားလုံးကို တွန်းလှန်နိုင်သောနိုင်ငံတော်ကြီးတစုပေါ်ထွန်းဦးမည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့သော် ကျမ်းစာက ထိုသို့သောအရာမျိုးကို ကတိပေးမထားပါ။ ထိုသို့သော်ကျမ်းပိုဒ်မျိုးကပြောသည်မှာ ကောင်းကင်သစ်မြေကြီးသစ်၊ ဖြောင့်မတ်သူများသာနေထိုင်မည့်အရပ်ကို ပြောနေခြင်းဖြစ်သည် – ထိုနိုင်ငံတော်တွင် မြွေခွေးသည်၊ သိုးကလေးနှင့်အတူနေနိုင်ပါမည်၊ ဖန်ဆင်းခံသတ္တဝါတို့သည်ပင် ဘုရားသခင့်သားသမီးတို့၏ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိလှသောလွတ်မြောက်ခြင်းသို့ ကယ်လွှတ်ခံရမည်၊ (ဟေရှာ ၁၁း၆၊ ရောမ ၈း၂၁)။ မည်မျှဂုဏ်ကျက်သရေရှိသောနေ့မြတ် ဖြစ်မည်နည်း!

(Doctrine According to Godliness, Rev. Ronald Hanko၏စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်)

++

ကျမ်းစာထဲကသမိုင်း
ဖန်ဆင်းခြင်းမှနောခေတ်အထိ

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာတလျှောက်မှာ ရွှေချည်မျှင်တစုလိုယှက်ဖေါက်သီထားတဲ့ တစုသောအဓိကဆိုလိုရင်း ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါကတော့ သခင်ခရစ်တော်လာမဲ့အကြောင်းဘဲဖြစ်တယ်။ အဲဒီကအချက်ကို မမြင်မချင်း ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာဟာ ပိတ်နေသောစာအုပ် ဖြစ်နေမှာပါဘဲ။ အဲဒီအဓိကဆိုလိုရင်းကို သဘောပေါက်ပြီဆိုတာနဲ့ ကျမ်းစာတွေဟာ ဖွင့်ထားသလိုလွယ်ကူသွားပါပြီ။ အဲဒီအချက်ကို လုကာ ၂၄း၃၂ ကရှင်းနေစေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့သခင်ဘုရားဟာ သေခြင်းမှပြန်ထပြီး၊ သူ့တပည့်နှစ်ယောက်ကို စကားပြောနေပါတယ်။ ဧမောက်ရွာအသွားလမ်းပေါ်မှာပေါ့။ သူတို့တွေက အတင်းခေါ်နေတာနဲ့ဘဲ သခင်ဘုရားလဲ တည်းခိုရာ နေရာကိုဝင်ပြီး၊ သူတို့ နဲ့အတူ ညစာစားပါတယ်၊ ပေါင်မုန့်ကိုယူ ကောင်းချီးပေးပြီး၊ ချိုးလျှက် တပည့်တွေကိုပေးပါတယ်။ အဲဒီအခါကျမှ ချက်ခြင်း သူဟာ သခင်ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တပည့်နှစ်ယောက်မှတ်မိကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူကတော့ ပျောက်သွားပါပြီ။ အဲဒီတော့မှ သူတို့နှစ်ယောက် တယောက်ကိုတယောက်ကြည့်ပြီး၊ "လမ်းမှာ သူ ငါတို့ကို စကားပြောနေတော့၊ ကျမ်းစာတွေကို အနက်ဖွင့်ပြနေတော့ စိတ်ထဲမှာမီးတောက်နေသလိုခံစားရတာ ဒါ့ကြောင့်ကိုး"လို့ ပြောကြပါတယ်။ ခရစ်တော်က ကျမ်းစာကို ဘယ်လိုရှင်းပြခဲ့ပါသလဲ၊ အဖြေကို ၂၄း၂၇ မှာပေးထားပါတယ်၊ "ထုိအခါမွ ေမာေရွသ၏က်မ္းစာမလသစ၍ ပေရာဖက္ကုိ ိ'၏က်မ္းစာမ်ား၌ ကုိယ္ေတာ္ ကုိရည္မွတ္၍ ေရး ထားသမွ်ေသာက်မ္းစာခ်က္အနက္ကုိ ၡသင္းလင္းစၾကာေဘာ္ျပေတာ္မူ၏။" ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာရှိသမျှရဲ့ အဓိကဆိုလိုရင်းဟာ ခရစ်တော်ဖြစ် တယ်လို့ သူတို့သဘောပေါက်ကြတဲ့အခါ၊ ကျမ်းစာဟာ သူတို့အတွက် ဖွင့်ထားသောစာတအုပ် ဖြစ်လာပါတော့တယ်။

နောက်နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာမှာ ရှင်ပေါလုက ရောမမြို့ကဂျူးတွေထံမှာ ဒီလိုပြောပြန်ပါတယ်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာအားလုံးဟာ ဂုဏ်ကျက်သရေခန်းနားလှသောအကြောင်းရာတခုကိုဘဲ သင်ပေးပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ ခရစ်တော်ဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို တမန်တော် ၂၈း၂၃ က အစ္စလိုမှတ်တမ်းတင်ပေးပါတယ်၊ "ေန႔ရက္ကိုခ်ိန္းခ်က္၍ လူမ်ားတို႔သည္ ေပမွလုတည္းခိုရာအရပ္သို႔ လာၾကသည္ကိုသိေသာ္၊ ေပမွလုသည္ ဘုရားသခင္၏ႏိုင္ငံေတာ္အေၾကာင္းကို သက္ေသခံသဖင့္၎၊ ထိုသူတို႔သည္ ေယရႈ၏အေၾကာင္းမ်ားကို ယံုၾကည္ေစခ်င္းငွာ၊ ေမာေရွ၏ ပညတ္က်မ္းစသင့္ အနာဂတၱိက်မ္းတို႔ကိုအမွီျပဳ၍ ဖြားေယာင္းေသၾးေဆာင္သဖ

ငှ၊ နံနက်အချိန်မှသစ၍ ညအချိန်တိုင်အောင် ထုတ်ဘော်ဟောပြောလေ၏။" **အဲဒီလိုဘဲ ဒီကျမ်းပိုဒ်တွေကိုဖတ်ရင် တွေ့ရမှာဖြစ်တယ်၊ (လုကာ ၂၄း၄၄၊ ယော ၅း၃၉၊ ၄၆၊ တမန် ၃း၁၈၊ ၂၄၊ ၇း၅၂၊ ၁၀း၄၃၊ ၁၃း၂၉၊ ၂၆း၂၂၊၂၃၊ ၁ပေ ၁း၁၀)။**

ဒါဟာ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာအကြောင်းကို မှန်ကန်စွာပြောနိုင်တဲ့ တခုတည်းသောနည်းလမ်းဖြစ်ပါတယ်။ သခင်ဘုရားနဲ့သူ့ တမန်တော်များက အဲဒီလိုဥပမာကို ပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာက သခင်ခရစ်တော်လာမဲ့လမ်းကြောင်းကို ဘယ်လိုပြင် ဆင်ပေးခဲ့သလည်းဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ ရှာဖွေလေ့လာကြပါမယ်။ (ဒါဟာ ဒစ်ပင်ဆေးရှင်းဝါဒနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရီဖေါ့မ်အသင်း တော်တွေရဲ့ အဓိကခြားနားချက်ပါဘဲ၊ သူတို့က ဂျူးအကြောင်းတွေလို့ပြောတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ခရစ်တော်လာမဲ့အကြောင်းလို့ ပြောကြပါတယ်)။

သခင်ခရစ်တော်လာမယ်ဆိုတဲ့သမိုင်းကြောင်းဟာ ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်းကြီး(၁)ကနေစပါတယ်။ "အစအဦး၌ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏၊" ဒီကျမ်းပိုဒ်ဟာ၊ ခံ့ညားထည်ဝါတဲ့ကျောက်ပြားကြီးသဖွယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှာ သမိုင်းအာရှုဏ်ဦးချိန်ကနေ ရပ်တည်နေပါတယ်။ ရှုပ်ဝတ္တုများဟာ ထာဝရဖြစ်တည်တယ်၊ ရုပ်သာလျှင် တခုတည်းသောအခြေခံတ ရားဖြစ်တယ်လို့ပြောကြတဲ့ ရုပ်ဝါဒကို ငြင်းပယ်လိုက်တာဘဲဖြစ်တယ်။ ဒါ့အပြင် အရာခပ်သိမ်းဟာဘုရားအဖြစ်ကိုးကွယ်တဲ့ဝါဒကို လည်း ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်(အင်္ဂလိပ်လိုတော့ ပဲန်သေးဇင် Pantheism **လို့ခေါ်ပါတယ်၊ အိန္ဒိယရဲ့အဓိကဘာသာရေးဖြစ် တယ်)။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရားဆိုတာကို အများအနေနဲ့မသုံးဘဲ အနည်းကိန်းနဲ့သုံးထားလို့ဖြစ်တယ်။**

"မြေကြီးသည် အဆင်းသဏ္ဍာန်မရှိ၊ လဟာလပ်ဟာဖြစ်၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတော်မူ၏"**(ကမ္ဘာ ၁း၂)။ အဲဒီချိန်ကမ္ဘာကြီးဟာ အင်မတန်ကျယ်ပြောတဲ့ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ လဲလျောင်းနေသ လိုပါဘဲ၊ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ ရေမြှုပ်တခု ရေပေါ်ပေါ်နေသလိုပေါ့။ ကြီးမားလှတဲ့ရေထုကြီးထဲ မြုပ်ဝင်နေသယောင်ဘဲ (ဆာလံ ၁၀၄း၆၊၇ နဲ့နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပေါ့)။ ဒါ့ကြောင့် ကဗျာဆရာကြီးမီလ်တန်က ဒီလိုစပ်ဆိုခဲ့ပါတယ်၊ "မြေကြီးကိုတော့တည်လိုက်ပြီ၊ သို့သော် ရေထုဝမ်းကြာတိုက်ထဲမှာ၊ မပီပြင်သေးတဲ့သန္ဓေသား၊ ဘာပုံရှိမယ်မထင်ရှားသေး၊ မြေတပြင်လုံး ရေတွေကလွှမ်း။"**

အဲဒီရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ အသက်ကိုပေးပိုင်တဲ့ဝိညာဉ်တော်ဟာ ဝဲပျံနေခဲ့ပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဟာ ယုတ္တိကျတဲ့ဘာ သာရေးဖြစ်ပါတယ်၊ တခြားဘာသာအားလုံး ယုတ္တိသိပ်မကျကြပါဘူး။ ကျမ်းစာက သက်ရှိအားလုံးရဲ့မူလအစကို အသက်ရှင်သော ဘုရားသခင်ကအကြောင်းခံဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ယူပါတယ်။ ဘုရားသခင်ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ကမ္ဘာဦးကျမ်း၊ အခန်းကြီး(၁)မှာ (၃၂) ကြိမ်သုံးပါတယ်။ သူဟာ ဖန်ဆင်းသူ၊ ဖြစ်စေလို့ပြောသူ၊ တွေ့မြင်သူ၊ ပိုင်းခြားသူ၊ ခေါ်ထုတ်သူ၊ ပြုလုပ်သူ၊ တည်ထားသူနဲ့ ကောင်း ချီးပေးသူဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟောင်းလောင်းဖြစ်နေချိန်မှာ သူဟာ အဲဒီလွတ်နေတဲ့နေရာကို မျက်ပင်မျိုးစုံ၊ သစ်ဥသစ်ဖုမျိုးစုံ၊ သစ်ပင်မျိုးစုံတို့နဲ့ ဖြည့်ပေးပါတယ်။ အဲဒီစကြဝဠာကြီး တိကျတဲ့ပုံစံမရှိသေးလို့ တိကျပြတ်သားတဲ့ပုံစံတွေရလာအောင် နည်းလမ်း သုံးမျိုးနဲ့ လုပ်ပေးပါတယ်၊ အဲဒါတွေကတော့၊ အလင်းကိုအမှောင်ကနေ ခွဲထုတ်တာ၊ အပေါ်မှာရှိတဲ့ရေနဲ့ အောက်မှာရှိတဲ့ရေ ခြား နားပေးတာ၊ ပင်လယ်တွေကို ကုန်းမြေကနေ ခွဲထုတ်ပေးတာတွေဖြစ်ကြပါတယ်။

နောက်ပိုင်းဖွင့်ပြချက်တွေအရ၊ ဘုရားသခင်ဟာ သုံးပါးတဆူဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သေခြာစွာသိရပေမဲ့၊ အဲဒါကို ကမ္ဘာဦး ကျမ်း၊ အခန်းကြီး ၁း၂၆ ကထဲကနေ "လူကို ငါတို့နှင့်တပုံစံတည်း ဖန်ဆင်းကြမယ်"ဆိုပြီး ဖေါ်ပြခဲ့ပါတယ် "တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါတို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ ငါတို့သဏ္ဌာန်တူ လူကိုဖန်ဆင်းကြစို့။ သူသည်ပင်လယ်ငါးတို့ကို၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၊ သားယဉ်တို့ကို၊ မြေ တပြင် လုံးနှင့်တကွ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြင့်းတို့ကို၊ အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။" **(ကမ္ဘာ ၉း၆၊ ဆာလံ ၈း၄၊ ၁ကော ၁၁း၇၊ ဖေက် ၄း၂၄၊ ကော ၃း၁၀၊ ယာကုပ် ၃း၉ တို့ကိုလည်းဖတ်ကြည့်ပါ)။ အဲဒီလိုခန်းနားလှတဲ့ဖေါ်ပြချက်မှာ ခရစ်တော်ဟာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရပ်နေပါသလဲ? သူလာဖို့လမ်းကို ဘယ်လိုပြင်ဆင်တာလဲ? လူကို ဘုရားသခင်က သူ့ပုံစံအတိုင်းဖန်ဆင်းခဲ့တော့၊ သခင်ခရစ်တော်က လူ့ဇာတိခံယူဖို့ လူသားဇာတိသဘာဝကို သူ့အပေါ် ယူဆောင်နိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဘုရားသခင်ဟာ ဖန်ဆင်းစကထဲက တနေ့ သူ့သားတော်ဟာ ခရစ်တော်အနေနဲ့လူ့ဇာတိခံယူမယ် ဆိုတဲ့စီမံကိန်း ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်ပါတယ်။**

ခရစ်တော်ကို နောက်အခန်းနှစ်ခန်း (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃နဲ့၄)မှာ ပိုပြီးရှင်းနေအောင် တွေ့ရပါတယ်။ လူ အပြစ်ထဲကျဆုံးခြင်း ဟာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်ပါ။ ကျမ်းစာဟာမှားယွင်းမှုလုံးဝမရှိလို့ အဲဒီအချက်မှန်ကြောင်း သိရပါတယ်။ လူကို ဘုရားသ ခင်က အင်မတန်ပြည့်စုံတဲ့ ဒေင်ဥယာဉ်မှာ နေရာချပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီလို အသေအချာမှာပါတယ်၊ "ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်က လည်း၊ ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်မှတပါး၊ ထိုဥယျာဉ်၌ရှိသမျှသော အပင်တို့၏အသီးကို သင်သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ထိုအပင်၏ အသီးကိုကား မစားရ။ စားသောနေ့တွင် ဧကန်မလွဲ သေရမည်ဟု လူကိုပညတ်ထားတော်မူ၏။" **(ကမ္ဘာ ၂း၁၆၊ ၁၇) ဘုရားသခင်ကပြောတာ ကိုနာခံဖို့၊ နားထောင်ဖို့ဟာ လူသားရဲ့တာဝန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်ဟာ လူသားကို သူ့ရဲ့ပဋိညာဉ်သူငယ် ချင်းအနေနဲ့ဆက်ဆံလို့ပါဘဲ၊ သူငယ်ချင်းဆိုတာ အတင်းမခိုင်းပါဘူး၊ လိုချင်စွာလိုက်နာဖို့သာ သူငယ်ချင်းတွေ လိုချင်ကြပါတယ်။ သူငယ်ချင်းပေမဲ့ ဘုရားသခင်ဟာ ဖန်ဆင်းရှင်၊ အစိုးရတော်မူသော သူငယ်ချင်း၊ လူဟာ ဖန်ဆင်းခံ၊ နာခံရမဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါကို လူသားက သိသိကြီးနဲ့ မနာခံတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ အပြစ်ထဲသို့ကျဆုံးခြင်းဆိုတာ တကယ်ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ လူသား ကျဆုံးတာ သူတယောက်ထဲ ကျဆုံးတာမဟုတ်ဘဲ၊ သူနဲ့အတူ သူ့မျိုးနွယ် လူသားတရပ်လုံးပါကျဆုံးသွားတာဖြစ်ပါတယ်။**

ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်းကြီး(၃)ဟာ အပြစ်ရဲ့အစပျိုးခြင်းကိုသာ မှတ်တမ်းတင်ပေးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ အပြစ်မှကယ်တင်ခြင်းရဲ့ အစပျိုးကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ပေးပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ပလဲဆိုတော့ သခင်ခရစ်တော် လာမဲ့အကြောင်းကို အင်မတန်ခန်းနားစွာ၊ တိုက်ရိုက်ကျစွာနဲ့ ဖေါ်ပြပေးလို့ဖြစ်ပါတယ်၊ "ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြွေကိုခေါ်၍ သင်သည် ဤအမှုကို ပြုသောကြောင့်............ သင်နှင့် မိန်းမကို၎င်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏အမျိုးအနွယ်ကို၎င်း ငါသည်ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်ချိုးမည်၊ သင် သည် သူ၏ဖနောင့်ကို ကြိတ်ချိုးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏" **(ကမ္ဘာ ၃း၁၅)။ ဒီနေရာမှာ သခင်ခရစ်တော်ကို မိန်းမရဲ့အမျိုးအနွယ်ဆိုတဲ့စကား နဲ့ အပျိုစစ်ကမွေးလာမဲ့အကြောင်းကို အတိအကျပြောခဲ့ပါပြီ။**

အဲဒီနောက် အာဒံနဲ့ဧဝထံမှာ သားသမီးတွေမွေးဖွားလာကြပါတယ်။ အဲဒီထဲက အရေးကြီးတဲ့နှစ်ယောက်ကို ဖေါ်ပြပါတယ်။ ကာဣနနဲ့ အာဗေလဖြစ်တယ် (အင်္ဂလိပ်အသံထွက်နဲ့ဆို ကိန်းနဲ့အေဗယ်လ် ပေါ့)။ သူတို့ပနှစ်ယောက်အရေးစကြီးရတာက သခင်ခရစ်တော်လာမဲ့အကြောင်းနဲ့ဆိုင်လို့ဘဲဖြစ်တယ်။ ကိန်းက စိုက်ပျိုးရေးသမား၊ အေဗယ်လ်က မွေးမြူရေးသမား ဖြစ်လာကြတယ်။ အချိန်တန်တဲ့အခါ သူတို့ ဘုရားသခင်ကို ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနဲ့ ဝတ်ပြုကြတယ်။ အဲဒီကထဲက လူဟာ ဘုရားကို ဘယ်လိုဝတ်ပြုရမယ်ဆိုတာ ဘုရားသခင်က အာဒံနဲ့ဧဝကိုပြောပြလို့ သိနေကြပြီးဖြစ်တယ်။ လူဟာ ခပ်တုံးတုံးမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလို ဝတ်ပြုကြတဲ့အခါမှာ ဘုရားသခင်က ကိန်းရဲ့ဝတ်ပြုခြင်းကို လက်မခံဘူး၊ အေဗယ်လ်ရဲ့ ဝတ်ပြုခြင်းကိုဘဲလက်ခံပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အေဗယ်လ်က သခင်ခရစ်တော်ကိုပုံဆောင်သော ယဇ်ကို ယုံကြည်ခြင်းနဲ့ပူဇော်လို့ပါဘဲ။ ယုံကြည်ခြင်းနဲ့ဆိုတာ ဘုရားသခင်က သူတို့မိဘတွေထံမှာ ပြောပြခဲ့တဲ့ ဘယ်လိုဝတ်ပြုရမယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားရဲ့စကားကိုလက်ခံပြီး၊ အကောင်အထည်ဖေါ်ခြင်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါကို ဟေဗြဲ ၁၁း၄ မှာအသေအချာပြန်ပြောပြပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကိန်းက မနာလိုဖြစ်ပြီး၊ အေဗယ်လ်ကို သတ်ပြစ်ပါတယ်။ ပထမဆုံး လူ့သမိုင်းရဲ့ လူသတ်မှုပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အေဗယ်လ်ဟာ ပထမဆုံး ကောင်းကင်ဘုံကိုရောက်သူဖြစ်သွားပါတယ်။ သူ့မိဘတွေထက် အရင်ရောက်သူပေါ့။ အဲဒီပြစ်မှုကြောင့် ကိန်းဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ဒါဏ်ခတ်ခြင်းခံရတယ်၊ ကျိန်ခြင်းခံရတဲ့အတွက် သူ့မျိုးနွယ်ဟာ ပိုပိုပြီး ဆိုးလာပါတယ်၊ ၄း၁၉–၂၄ ကိုကြည့်ရင်သိနိုင်ပါတယ် "လာမက်သည်၊ အာဒနှင့် ဇိလအမည်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင် ဘက်ပြု၍၊ အာဒသည် သားယာဗလကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကား၊ တဲ၌နေသောသူ၊ သိုးနွား စသည်တို့ကို မွေးသောသူတို့၏အဘဆရာ ဖြစ်လေသတည်း။ ယုဗလအမည်ရှိသော ညီမူကား၊ စောင်းမိ၊ ဇောင်ခရာမှုတ်တို့ကို တီးမှုတ်တတ်သောသူ အပေါင်းတို့၏ အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။ ဇိလ သည်လည်း၊ သားတုဗလကာဣနကိုဘွားမြင်လေ၏။ သူသည် ပန်းတိမ်သမား၊ ပန်းပဲသမားအပေါင်းတို့၏ဆရာဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာဣန်၏ နှမ ကား၊ နေမအမည် ရှိ၏။ လာမက်လည်း၊ အာဒနှင့် ဇိလ၊ ငါပြောသံကိုမှတ်ကြလော့။ လာမက်မယားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကိုထိခိုက် သောလူတယောက်တည်း ဟူသော၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသောလူပျိုတယောက်ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီ။ ကာဣနသည် ခုနစ်ဆသောတရားကိုရလျှင်၊ အကယ်၍ လာ မက်သည်၊ အဆခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ဆသောတရားကိုရလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိမယားတို့ကို ပြောဆို၏။"

ပြင်းထန်လှသောတကိုယ်ကောင်းဆန်မှုစိတ်သဘော၊ ကြမ်းကြုတ်လှသောကြွားဝါမှုတို့ကို ဒီစာပိုဒ်ကနေတွေ့နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီစိတ်သဘောဟာ နောဧမတိုင်မီခေတ်မှာ ပြင်းထန်သထက်ပြင်းထန်လာပြီး၊ အသင်းတော်ကိုပျောက်မတတ် ဖျက်ဆီးလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဘုရားသခင်ရဲ့သားသမီးတွေ၊ အေဗယ်အစားထိုးဘုရားသခင်ကထပ်ပေးတဲ့ ရှေသအမျိုးအနွယ်နဲ့၊ ဘုရားမဲ့တရားမဲ့ ကိန်းရဲ့မျိုးနွယ်ဆက်တွေကြား ခြားနားထားခြင်းလဲ တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်မြောင်းလာပါတယ်။ အဲဒါကို ကျမ်းစာက ဘုရားသခင်၏သားသမီးတို့သည် လူ့သားသမီးတို့နှင့် လက်ထပ်ကြသောအခါလို့ ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီခေတ်ကမ္ဘာကြီးကိုကြည့်ရင် လူဆိုးတွေက တနေ့တခြား အနိုင်ရနေသလိုပါဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရားသခင်က လူဆိုးတွေနဲ့ညစ်ပတ်နေတဲ့ကမ္ဘာကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးခြင်းနဲ့ ဆေးကြောပစ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလို ရေနဲ့ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့် မိန်းမရဲ့အမျိုးအနွယ်ဆိုတဲ့ သခင်ခရစ်တော်လာနိုင်ဖို့ အသင်းတော်ဟာ နောဧရဲ့မိသားစုဖြင့် ဆက်လက်တည်ရှိပါတယ်။ သူတို့တမိသားစု(၈ယောက်)ဘဲ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းခံကြရတယ်။ ကျန်တကမ္ဘာလုံး ရေလွှမ်းမိုးခြင်းအောက်မှာ သေဆုံးသွားကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းအကြောင်းကို ကမ္ဘာလူမျိုးတွေအားလုံးမှာ တွေ့ရခြင်းဖြစ်တယ်။ ရှေးကျတဲ့လူမျိုးတိုင်းမှာတွေ့ရပါတယ်။

ဘူမိဗေဒပညာရပ်မှာလည်း ဒီအကြောင်းကို ချန်ထားလို့မရအောင် ပါရပါတယ်။ ဘူမိဗေဒပညာရှင်တွေက ရှေးကကမ္ဘာကြီးဟာ၊ ရေမလွှမ်းမိုးခင်ပေါ့၊ နွေးထွေးပြီး တူညီသောမျှတတဲ့ဥတုရာသီရှိနေခဲ့ကြောင်း ပြောပြနေကြပါတယ်။ ဒီနေ့ခေတ်မှာတော့ ပူတဲ့နေရာက အရမ်းပူနေပြီး၊ အေးတဲ့နေရာက အရမ်းကိုအေးနေတယ်၊ အရင်က ဒီလိုမဟုတ်ခဲ့ပါဘူးဆိုတာ ဘူမိဗေဒပညာရှင်တိုင်းက သိကြပါတယ်။ နေရာတိုင်း သီးနှံတွေကြွယ်ဝပြီး အရမ်းကိုစိမ်းလန်းနေခဲ့ပါတယ်၊ ဒါဟာလဲ အဲဒီခေတ်ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျက်စားနေခဲ့တဲ့ အင်မတန်ကြီးမားများပြားတဲ့ တိရိစ္ဆာန်ကြီးတွေအစာအတွက် လုံလောက်ဖို့ ဘုရားသခင်က လုပ်ပေးတာပေါ့။ ရုရှားပြည် ဆိုက်ဘေးရီးယား ရေခဲထဲမှာတွေ့ရတဲ့ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဆင်တွေက ပြောပြနေပါတယ်။ ဆင်ဆိုတာ အပူပိုင်းမှာဘဲ နေပါတယ်၊ အခုတော့ ရေခဲဖြစ်နေတဲ့နေရာတွေအောက်မှာ ဆင်တွေရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ၊ တချိန်က အဲဒီနေရာတွေလဲ ပူနွေးနေခဲ့လို့ပေါ့။ ပြီးတော့ အဲဒီရုပ်ကြွင်းတွေက ဘာထပ်ပြောသလဲဆိုတော့၊ မမျှော်လင့်သော ရုတ်တရက်ဘေးအန္တရယ်တမျိုးက သူတို့ကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် သေသွားစေခဲ့တယ်ဆိုတာကိုပါဘဲ။

ဒါ့အပြင် ကျမ်းစာက ရေလွှမ်းမိုးခြင်းပြီးမှသာ ရာသီဥတုဟာ တခုနောက်တခု ဆက်တိုက်လိုက်နေမယ်လို့ပြောပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ဝန်ရိုးကို ၂၃နှစ်ပိုင်းတပိုင်းဒီကရီ ဘုရားသခင်က စောင်းပေးလိုက်လို့ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုစောင်းဖို့ အင်မတန်ပြင်းထန်သောရုတ်တရက်လှုပ်ရှားမှုကြီး နောဧခေတ်ရေလွှမ်းမိုးချိန်မှာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်ချိန်ကိုတွက်ကြည့်ရင်၊ ဖန်ဆင်းစကနေ နှစ်ပေါင်း ၁၆၅၀ ဝန်းကျင်မှာဖြစ်တယ်လို့တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကို ကျမ်းစာမှာ မှတ်တမ်းတင်ပေးတဲ့ အသက်တွေကို ရေတွက်ကြည့်ပြီးဖေါ်ထုတ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ အာဒံဟာ နှစ်ပေါင်း ၉၃၀ အသက်ရှင်တယ်၊ သူ့သား ရှေသကြတော့ နှစ်ပေါင်း ၉၁၂ အသက်ရှင်တယ်၊ အဲဒီလိုနှစ်တွေကို သေချာတွက်တဲ့အခါမှာ ဖန်ဆင်းစကနေ နောဧခေတ် တကမ္ဘာလုံးရေလွှမ်းမိုးချိန်ဟာ နှစ်ပေါင်း ၁၆၅၆ အကြာမှာဖြစ်တယ်။ စကားမစပ် အဲဒီခေတ်အသက်အရှည်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မသုရှေလ ဖြစ်ပါတယ်၊ နှစ်ပေါင်း ၉၆၉ နှစ်အသက်ရှင်ခဲ့ပါတယ်။ (နောက်အပတ်တွေမှာဆက်ရေးပါမယ်)

++

ရောမ ၄း၁–၂၅ (ဂျိန်းဘုရင်မူ)

၁ – ထိုသို့ဆိုလျှင် ငါတို့ဖခင် အာဗြဟံသည် အသွေးအသားနှင့်ဆိုင်လျက် မည်သည့်အကျိုးကိုရခဲ့ပါသနည်း?

၂ – အကယ်၍သာ သူသည် အလုပ်များအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခဲ့လျှင်၊ သူသည် ဂုဏ်ပြုခြင်းကိုရခဲ့မည်မဟုတ်ပါလား၊ သို့သော် ဘုရားသခင့်ရှေ့မှောက်တွင် ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့ပါ။

၃ – ကျမ်းစာက မည်သို့ပြောပါသနည်း? အာဗြဟံ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်၊ ၎င်းကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအတွက် မှတ်ယူပေးသည်ဟုပြောပါသည်။

၄ – ယခုတွင် လုပ်ကိုင်သူသည် ရရှိသည်၊ ထိုသို့ရခြင်းသည် ကျေးဇူးတင်စရာမဟုတ်ပါ၊ အကြွေးဖြစ်ပါသည်။

၅ – သို့သော် မလုပ်ကိုင်သူအတွက်မူ၊ ဘုရားမသိသောသူကို ဖြောင့်မတ်စေသူအား ယုံကြည်သဖြင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းအတွက် မှတ်ယူပေးခြင်း ခံရပါသည်။

၆ – ဒါဝိတ်ကပင်လျှင် အလုပ်များမပါဘဲ ဖြောင့်မတ်သည်ဟု ဘုရားသခင်၏မှတ်ယူပေးခြင်းခံရသူများ၏ ကောင်းချီးခံရခြင်းအဖြစ်ကို ဤသို့ဖေါ်ပြခဲ့ပါသည်။

၇ – မိမိတို့၏မတရားမှုများမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံကြ ရသူများ၊ မိမိတို့၏အပြစ်များမှ ဖုံးအုပ်ပေးခြင်းခံရသူများသည် ကောင်းချီးခံရသူများဖြစ်သည်ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

၈ – ဘုရားသခင်က မိမိအပြစ်ကို မိမိထံ မှတ်ယူပေးခြင်းမခံရသူသည် ကောင်းချီးခံရသူဖြစ်သည်။

၉ – ထိုသို့ဆိုလျှင် ထိုကောင်းချီးသည် အရေးဖျားလှီးခြင်းခံသူတို့ထံသာ ရောက်လာပါသလား? (သို့) အရေဖျားလှီးခြင်း မခံသူများထံကော ရောက်လာပါသလား? အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အာဗြဟံအတွက် ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းအတွက် မှတ်ယူပေးသည်ဟု ငါတို့ ပြောခဲ့ကြပါသည်။

၁၀ – မည်သည့်အချိန်တွင် ထိုသို့ မှတ်ယူပေးပါသနည်း? သူ အရေးဖျားလှီးခြင်း မခံခင်လော၊ ခံပြီးမှလော? အရေဖျားလှီးခြင်း မခံသေးခင်ဖြစ်ပါသည်။

၁၁ – ထို့နောက်သူသည် အရေဖျားလှီးခြင်း အမှတ်လက္ခဏာကို အရေဖျားလှီးခြင်းမခံမီ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်ရရှိသော ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏တံဆိပ်အဖြစ် ရရှိပါသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် သူသည် ယုံကြည်သူအားလုံးတို့၏ဖခင် ဖြစ်လာရန်ဖြစ်သည်၊ အရေဖျားလှီးခြင်း မခံကြသော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှတ်ယူပေးဖို့ရန်ဖြစ်ပါသည်။

၁၂ – အရေဖျားလှီးခြင်းခံသူတို့၏ဖခင်သည် အရေးဖျားလှီးခြင်းခံသူတို့ထံသို့သာမက၊ မိမိအရေဖျားလှီးခြင်းမခံမီရှိသော ငါတို့ ဖခင် အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းခြေလှမ်းများတိုင်း လျှောက်လှမ်းသူတို့၏ဖခင်လည်း ဖြစ်လာပါသည်။

၁၃ – ထို့အပြင် သူသည် ကမ္ဘာကြီးကိုအမွေခံရမည် ဆိုသောကတိတော်ကို ရရှိပါသည်၊ ထိုကတိတော်သည် အာဗြဟံထံသို့ (သို့) သူ၏အမျိုးအနွယ်များထံသို့ ပညတ်တော်အားဖြင့်ရောက်လာသည်မဟုတ်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

၁၄ – အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သူတို့သည် အမွေခံဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် ပျက်ပြယ်သွားပါမည်၊ ထို့အပြင် ကတိတော်သည်လည်း ဘာမှအာနိသင်ရှိတော့မည်မဟုတ်ပါ။

၁၅ – အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပညတ်တရားက အမျက်ဒေါသကိုသာ ထုတ်ဖေါ်ပါသည်၊ ပညတ်မရှိသောနေရာတွင် ဖေါက်ဖျက်ကျူးလွန်ခြင်းလည်းမရှိပါ။

၁၆ – ထို့ကြောင့် ကတိတော်သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ဖြစ်ရန် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာရရှိပါသည်၊ အဆုံးသတ်တွင် ကတိတော်သည် မျိုးနွယ်အားလုံး၌သေချာရန်ဖြစ်သည်၊ ပညတ်တော်ရရှိသူများအတွက်သာမက၊ ငါတို့အားလုံး၏ဖခင်ဖြစ်သော အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းမျိုး ရှိကြသူတို့အတွက်လည်းဖြစ်ပါသည်။

၁၇ – (ငါသည် သင့်ကို နိုင်ငံများ၏ဖခင်ဖြစ်စေမည်ဟု ရေးထားသည့်အတိုင်းဖြစ်သည်)၊ သေသောသူတို့ကိုပြန်ရှင်စေသူ၊ ထိုအရာများကို မရှိကြသေးသော်လည်း ရှိနေသည့်ဟန်ခေါ်တော်မူသောသူ၊ အစကတည်းကသူယုံကြည်သော ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်တွင် ထိုသို့သောသူဖြစ်ပါသည်။

၁၈ – သူသည် နိုင်ငံများ၏ဖခင်ဖြစ်လာရန်၊ မျှော်လင့်ခြင်းကိုဆန့်ကျင်လျက် မျှော်လင့်ခြင်း၌ယုံကြည်သူဖြစ်ပါသည်၊ သင်၏မျိုးနွယ်သည်ထိုသို့ဖြစ်မည်ဟု ပြောထားသည့်အတိုင်းဖြစ်လာရန်ဖြစ်သည်။

၁၉ – ယုံကြည်ခြင်းခွဲအားမနည်းဘဲ၊ အသက်တရာခန့်ရှိသောသူ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို သေသည်ဟု မယူဆဘဲနေပါသည်၊ ထို့အတူ စာရာ ၏ဝမ်းသည်လည်း သေပြီဟု မယူဆခဲ့ပါ။

၂၀ – သူသည် ဘုရားသခင်၏ကတိတော်အပေါ် မယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ယိမ်းယိုင်သူမဟုတ်ပါ၊ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ သန်မာသောယုံကြည်ခြင်းရှိပါသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းတော်မူသည်။

၂၁ – ဘုရားသခင်သည် သူကတိပေးသည်ကို ပြည့်စုံအောင်လုပ်နိုင်သူဖြစ်ကြောင်း ဘဝင်ကျလျှက်ရှိပါသည်။

၂၂ – ထို့ကြောင့် ၄င်းကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအတွက် မှတ်ယူပေးတော်မူလေသည်။

၂၃ – သူ့အတွက်မှတ်ယူပေးသည်ဆိုသည်ကို သူ့အတွက်သာ ရေးထားသည်မဟုတ်ပါ။

၂၄ – ငါတို့အတွက်လည်း ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်၊ ငါတို့က ငါတို့သခင်ယေရှုကို ထမြောက်စေသူအားယုံကြည်ကြလျှင် ငါတို့အတွက်လည်း မှတ်ယူတော်မူမည်ဖြစ်ပါသည်။

၂၅ – သူသည် ငါတို့၏ပြစ်မှားခြင်းများအတွက် အပ်နှံခြင်းခံရသူဖြစ်သည်၊ ငါတို့ဖြောင့်မတ်ဖို့ ထမြောက်သူဖြစ်သည်။